

TAMER ELNOURY
KEVIN MAURER

Trăiește printre ei
ca să-i învingi

Aventurile unui agent FBI musulman
sub acoperire

CUPRINS

Glosar de cuvinte din limba arabă.....	9
Notă către cititor.....	11
Capitolul 1: La înălțime.....	13
Capitolul 2: Sunt musulman.....	22
Capitolul 3: Fără teamă.....	35
Capitolul 4: Gruparea arabilor amestecați în treburi murdare.....	46
Capitolul 5: Tamer Elnoury.....	56
Capitolul 6: „Ia-i pulsul“.....	69
Capitolul 7: Întâlnirea.....	78
Capitolul 8: Trăiește printre ei ca să-i învingi.....	86
Capitolul 9: Unchiul Ibrahim.....	97
Capitolul 10: La pescuit.....	103
Capitolul 11: Apartamentul 23.....	117
Capitolul 12: Călătoria.....	128
Capitolul 13: Complexul imamului.....	140
Capitolul 14: Discurs la o înmormântare creștină.....	154
Capitolul 15: Cel mai bun mujahedin.....	164
Capitolul 16: La o pizza cu teroriștii.....	171
Capitolul 17: Podul.....	182

Capitolul 18: Echipa Chiheb.....	196
Capitolul 19: Cu capul pe umeri.....	204
Capitolul 20: Cel care nu iartă.....	219
Capitolul 21: Scuiându-l pe Dumnezeu între ochi.....	234
Capitolul 22: Operațiunea „An Nou Fericit“.....	246
Capitolul 23: Bate palma.....	261
Capitolul 24: Al șaselea stâlp.....	270
Capitolul 25: Ochii lui Allah.....	280
Capitolul 26: Rămâi fidel islamului.....	291
Capitolul 27: Sfârșitul.....	303
Capitolul 28: Multi-Bagaje.....	311
Epilog: Noi suntem lumea.....	325
Mulțumiri.....	328

GLOSAR DE CUVINTE DIN LIMBA ARABĂ

Dunya: lumea aceasta, Pământul

Habibi: frate, prieten

Halal: acceptat și permis în islam; binecuvântat

Haram: interzis în islam; împotriva religiei

Insha'Allah: cu voia Domnului

Masha'Allah: o expresie care arată apreciere, bucurie
ori laudă

Mujahedin: o persoană implicată în Jihad

Munafiq: un musulman doar în aparență, dar care, în
secret, nu simpatizează și chiar subminează
comunitatea musulmană

Ummah: comunitatea musulmanilor

memorie și notițe. Această carte reflectă, în viziunea mea, ceea ce s-a întâmplat și când s-a întâmplat. Dacă s-au strecurat inexactități în firul narativ, responsabilitatea îmi revine mie în întregime.

Cartea a fost revizuită și aprobată de FBI, însă prezintă opinia mea, și nu punctul de vedere al FBI, al Departamentului de Justiție (Ministerului Justiției) din SUA sau al altcuiva.

CAPITOLUL 1

LA ÎNĂLȚIME

Înainte de a fi Tamer Elnoury am fost Rico Jordan. Pe cinstea mea, am fost mai multe persoane înainte de a mă afla față în față cu un terorist. Mi-am petrecut multe zile arătând și acționând ca un infractor. Știam să relaționez cu oamenii. Mă pricepeam să-i scot din carapacea lor și să-i fac să se simtă confortabil, chiar și pe traficanții de droguri.

Am devenit Rico Jordan de îndată ce mi-am legat bandana în jurul capului.

Am pășit în fața oglinzii și mi-am netezit mustața groasă și barbișonul care ajunsese la 15-17 centimetri. De urechea stângă îmi atârnav doi cercei mari, rotunzi. Îmi băgasem pantalonii bufanți în bocancii Timberland și strecurasem un pistol la spate, în dreptul taliei.

Era aproape ora 18.00, în ziua de 10 septembrie 2001. Lucram la biroul de combatere a traficului de narcotice din New Jersey, astfel încât majoritatea zilelor de muncă pentru mine începeau când toți ceilalți se duceau acasă. De luni bune, căutam distribuitorul a ceea ce numisem *Super High*, o cantitate substanțială de heroină care urma să iasă din New York. Când

Super High a ajuns pe străzi, numărul cazurilor de supradoză a explodat, pur și simplu.

Ținta mea era echipa lui Kit Kat. Ea și cei doi fii ai săi conduceau o rețea de traficanți care activau în așezările și orașele mari din centrul statului New Jersey. După ce am cumpărat luni în șir de la ei, m-au lăsat să mă întâlnesc față în față cu sursa lor, *Super High*. Numele „de stradă” al furnizorului era Black¹. Auzisem de el, dar nu îl văzusem niciodată la față. Asta aveam eu de făcut, să-l identific și să aștept echipa SWAT să intervină, să-l aresteze.

Traficul era aglomerat; o mulțime de oameni veneau cu mașinile de la serviciu, mergând către casă, traversând podul și tunelul. Echipa lui Kit Kat își făcea veacul într-o casă de la capătul unei alei, având oameni la pândă pe acoperiș.

Mi-am parcat Mazda verde model 626 în spatele casei, după ce am dat mai multe ture pe stradă. Majoritatea traficantilor aveau acest obicei de a da mai multe ture cu mașina, pentru a se asigura că nu sunt probleme, așadar, trebuia să fac și eu treaba asta. Așa aveam și posibilitatea de a transmite informații echipei SWAT aflate pe poziții. În timp ce eram la volan, comunicam ceea ce vedeam printr-un telefon mobil marca Nokia.

„Sunt patru tipi în fața casei”, am spus. „Nu e nimeni pe terasă.”

Billy, sergentul meu, era la celălalt capăt al firului. Transmitea fiecare imagine descrisă de mine către locația de unde se coordona operațiunea, un soi de centru de comandă. Chiar unde începea aleea, am văzut gărzile care mă urmăreau. Cu fiecare pas, totul încetinea în mintea mea. Ajunsesem departe de când făcusem prima mea achiziție de droguri, cu trei ani înainte.

Prima dată luasem „dip”, fulgi de cocaină desprinși dintr-un calup mai mare. Pe măsură ce mă apropiam de traficant, mâinile îmi transpirau tot mai tare. I-am îndesat o bancnotă de 20 de dolari în palmă și am așteptat să scoată o așchie

¹ Negru în limba engleză (n.tr.)

dintr-o pungă de plastic. Eram nerăbdător. Simțeam că mi se taie respirația. Adrenalina îmi străbătea tot corpul. Probabil că și arătam, în clipele acelea, a dependent de droguri. Traficantul mi-a pus „așchia” în mână. Abia o simțeam, în timp ce mă îndreptam către mașina sub acoperire.

– Cum a mers? m-a întrebat Mike, supraveghetorul meu.

– Bine, omule, i-am zis. Uite!

Am întins mâna. Așchia se făcuse o pată în palma mea. Se topise de la transpirație.

– Perfect, zise Mike. Cum îl cheamă?

– Pe cine? zic eu.

– Pe traficant, zise Mike. Ce purta?

Am privit fix prin parbriz, încercând să reconstruiesc imaginea.

– Măcar era alb sau negru?

Nu știam. Ulterior, am aflat că avea un tatuaj enorm cu un vultur pe gât. Eram atât de emoționat și de speriat, că ratasem totul. A fost un moment stânjenitor.

După acest episod, m-am pus „cu burta pe carte”. Am găsit un dependent adevărat, care m-a învățat cum să pre-pare cocaina și cum să „tai” heroina și cocaina. Însă cea mai importantă lecție primită de la el a fost puterea dependenței. Simplul gând că urma să se drogheze îl ducea pe culmile extazului. Avea în buzunar o lamă de ras. Dacă era arestat, o apăsa pe picior prin pantaloni și vărsa heroina în rana provocată. Era singura cale de a evita sevrăjul în închisoare. „Rico Jordan” s-a născut în urma acestor întâlniri. În lumea drogurilor, consumatorul nu este respectat. Trebuia să fii traficant.

Reușita unei acoperiri bune era să te raportezi cât mai mult la propriile experiențe de viață. Eu absolvisem o facultate, așa că Rico Jordan avea câteva credite, dar nu își luase diploma. Studiase economia, ca și mine, apoi ajunsese traficant de droguri, un fel de „antreprenor”. Așadar, pe Rico Jordan îl interesau afacerile, ceea ce i-a câștigat respectul străzii, evitând astfel să fii nevoit să explic de ce eu nu consum.

Eram deja Rico Jordan de vreun an și jumătate. Lumea nu știa dacă sunt hispanic, negru cu pielea mai deschisă la culoare sau dacă sunt originar din Orientul Mijlociu. Tot ceea ce știau era că nu sunt alb. N-am mai apucat să mai arunc vreo privire prin cartierul lor.

Un tip care stătea la capătul aleii, un paznic, se înclina ușor spre stânga pe măsură ce mă apropiam. Posibil să fi avut o armă la șoldul drept. M-a privit dând din cap când am trecut pe lângă el. Oamenii din trupa lui Kit Kat mă știau, așa că mi s-a făcut semn să intru în casă.

– G-Money e în bucătărie, zise el.

Mai fusesem în casa aceea, așa că știam drumul. În casă mirosea a picioare nespălate. În aer plutea miros de „iarbă“. Televizorul era pornit, dar nu se uita nimeni. Vreo șase bărbați spuneau bancuri, vorbeau și fumau. Nu m-a băgat nimeni în seamă în timp ce mă îndreptam spre sufragerie.

Unul din cei doi tipi care făceau parte din gașcă a ridicat privirea. Pe masă se numărau bani. În mijloc, o grămadă de punguțe de hârtie cerată umplute cu heroină. La unul din indivizi se putea observa o umflătură în dreptul taliei – era, probabil, un pistol. Au continuat să pălăvrăgească.

Am aruncat o privire către fiecare încăpere. Nu mai era vorba de protejarea echipei SWAT, era vorba de a mă proteja pe mine. Dacă lucrurile ar fi luat-o razna, știam pe unde pot evada și care erau principalele amenințări din fiecare cameră.

G-Money stătea sprijinit de teșghea. Habar n-am cum se alesese cu porecla aia¹. I s-o fi părut că sună interesant, pasă-mite. Era un tip costeliv, cu părul tuns scurt. Nu l-am văzut niciodată îmbrăcat altfel decât în cămașă Fubu sau blugi și hanorac larg. Un ticălos spilcuit.

– Salutare, care-i șpilul? zise el. Unde ți-e mașina?

Am făcut semn din cap că e în spatele casei.

G-Money a dat din cap.

¹ G-Money se poate traduce prin „ia banu“ (n.tr.)

– Black trebuie să sosească din clipă în clipă.

M-am uitat prin bucătărie. Nu o folosea nimeni ca să pregătească mâncare. Blatul era murdar și lipicios. Chiuveta duhnea a bere stătută.

– Mă bucur că mă pui înaintea lui, am zis eu.

– Ești de comitet, zise G-Money. Vezi să nu mă uiți când o să ajungi sus.

Am râs. Nu avea de ce să-și facă griji în privința asta.

– Cât crezi că e dispus să-mi vândă?

– Dacă ceri 20 de „cărămizi“, atâtea îți aduce, spuse el. Mai întâi însă trebuie să-l cunoști.

Heroina era împachetată în pliculețe, punguțe, pachete sau „cărămizi“. În New Jersey, o „cărămidă“ de heroină înseamnă cinci pachete sau 50 de punguțe. La vânzare, pe stradă, o punguță de heroină face 10 dolari. Eu voiam o reducere, fiindcă aveam de gând să cumpăr o cantitate mare.

Am auzit Acura lui Black parcând în spate. Vedeam jantele mașinii și acele indicatoare prin fereastră. A înșfăcat o geantă neagră de sport de pe banchetă. G-Money l-a salutat cu o strângere de mână urmată de o îmbrățișare.

Black era înalt, slab, cu o piele atât de închisă la culoare, de ziceai că e arsă. Purta blugi negri, largi, pe care trebuia mereu să și-i tragă pe fund. Era încălțat cu bocanci Timberland, nelegați la șireturi. De gât îi atârna un medalion uriaș din aur, de prost gust. Am dat mâna când s-a apropiat de mine.

– El este Black, zise G-Money. El este Rico, prescurtarea de la Tarico.

Black s-a schimbat la față. Și-a tras mâinile pe lângă el, în timp ce își rotea ochii, neîncredător în ceea ce tocmai i se spusese. Privirea lui m-a făcut să tresar. Oare mă cunoștea? Mă mai văzuse oare undeva? Se gândea că sunt copoi? Tot felul de imagini mi se derulau în minte. Amenințări. Rute de scăpare. Secundele se scurgeau foarte greu. Apoi zâmbi.

– Numele meu este Tariq, zise Black.

– Să mori tu! am spus eu, uitând de frică.

Black chicoti.

G-Money avea întipărit un zâmbet larg pe față. Era cel mai bun mod de a sparge gheața. Înainte de a trece la afaceri, Kit Kat se îndreptă spre bucătărie. Pășea ca un matelot pe punte, în plină furtună. Îi zâmbi lui Black, apoi mă îmbrățișă. I-am simțit trupul slăbănog lipit de al meu.

– Bună, scumpule, zise ea, sărutându-mă pe obraz.

– Care-i treaba, Kit Kat?

Aveam din ce în ce mai mult noroc. L-am văzut pe Black cum se uita la noi, în timp ce matroana familiei mă îmbrățișă. G-Money făcea glume pe seama numelui meu. Black părea mai destins acum.

– Din moment ce avem oarecum același nume, trebuie să mă combin și pe mine, am zis eu.

– Te ajut, zise Black, te ajut.

Casa era păzită din umbră de 75 de polițiști. Cu toții așteptau să deschidă punga. Asta era partea care-mi făcea inima să bată cu putere, mai să-mi sară din piept. A desfăcut punga, iar eu mă uitam la cărămizile de heroină. M-am liniștit instantaneu. L-am prins!

– Dă-mi să iau câteva cărămizi acum, am zis eu. Restul îl iau mai târziu.

Aveam bani să cumpăr 20 de cărămizi. Odată ce făceam afacerea, acuzațiile care îi puteau fi puse în cărcă se modificau de la posesie în vederea distribuirii la distribuire într-o zonă cu școală în apropiere. La vreo două străzi distanță era o școală elementară.

– Da, zise Black. E-n regulă. Poftim, ia astea.

A pus cărămizile una peste alta pe blatul din bucătărie. Inima a început iar să mi-o ia la galop, căci știam că, în clipa în care aveam să rostesc cuvântul magic, echipa SWAT avea să dea buzna în casă.

– Îmi dai numărul tău? am zis eu. Te sun mai încolo, ca să iau și restul.

Black închidea punga la loc.

– Sigur că da, zise el.

La fiecare misiune operativă, aveam stabilite un cuvânt pentru intervenție și un semnal în caz că apărea vreo problemă. Semnalul însemna: „Veniți să mă luați de aici, sunt în încurcătură“. Cuvântul pentru intervenție le transmitea mesajul: „Afacerea s-a perfectat. Intervențiți în forță!“ Pentru această operațiune, cuvântul pentru intervenție era „covrig proaspăt“.

– Voi ați mâncat deja? am zis eu. Eu am sărit peste prânz azi. Nu am mâncat decât un covrig proaspăt.

Black nu mi-a răspuns. Mi-a dat numărul lui de mobil. Mi l-am trecut în agenda telefonului în timp ce Black și G-Money trâncăneau între ei. Black a început să-și strângă lucrurile.

Grăbiți-vă naibii, gândeam în sinea mea.

Apoi i-am auzit.

– Poliția! Poliția!

Paznicii văzuseră echipa SWAT venind. Cu toții s-au oprit din ce făceau. Nu se mai gândeau decât la un lucru: să lupte sau să fugă. G-Money și unul din bărbații din sufragerie au luat-o la goană către ușa din spate. Black încremenise. Ochii i se mișcau neconținut, gândindu-se care îi va fi următoarea mișcare.

Eu m-am lipit cu spatele de frigider. M-am uitat imediat la mâinile și talia lui Black. Dacă voia să scoată pistolul, aveam să îl împuşc.

Am auzit ușa din față deschizându-se cu o bufnitură.

– Poliția! Avem mandat de percheziție! La pământ! Culcați-vă naibii la pământ!

Mintea lui Black s-a pus, în sfârșit, în mișcare. Și-a înșfăcat geanta de antrenament și a ieșit pe ușa din spate. Ofițerii SWAT înarmați cu mitraliere MP5 l-au întâmpinat pe trepte. S-a întors repede în bucătărie și a azvârlit geanta imediat ce a intrat înăuntru. Heroina s-a împrăștiat peste tot.

12 secunde nu s-a oprit din urlat. Mobilă spartă. Haos. Unul dintre tipi a fost izbit de masă, sfărâmând-o.

Știam că Bobby, unul dintre cei mai apropiați prieteni ai mei, avea să vină după mine. Cu câteva ore înainte de operațiune, informasem echipa, îmbrăcat ca Rico Jordan. Era o practică obișnuită, pentru ca toată lumea să știe ce purtam. Era o chestiune de siguranță pentru un ofițer.

– De data asta, îi voi pune cătușele, zise Bobby în timpul ședinței de informare.

Bobby era evreu. Eu eram musulman. Îi spuneam „puștiul evreu“. El îmi spunea mie „băiatul cu cămila“. Departamentul a numit colțul în care noi doi aveam birourile „Fâșia Gaza“. Nu era loc de politică în biroul nostru. Fiecare zi pentru noi era despre misiunea pe care o aveam de îndeplinit și despre frație, în ordinea asta.

L-am auzit pe Bobby țipând la suspectii să stea jos. Vocea lui răsuna din ce în ce mai tare. Bobby se îndrepta cu iuteală spre bucătărie. Venea după mine.

– Jos! La pământ!

M-am dat într-o parte și l-am pocnit. Lovitura mâinii mele pe fața lui a întrerupt brusc haosul din jur. Cu toții s-au oprit preț de o clipă. Am încercat să nu râd în timp ce el mă prindea cu ambele mâini și mă trântea la pământ.

– Stai naibii jos, nenorocitul!

Mi-am acoperit capul în timp ce Bobby și băieții m-au lovit peste față și mi-au pus cătușele la mâinile duse la spate. Nu dai într-un polițist fără să ți-o iei pe coajă, și am încasat și eu câteva palme. Dar a meritat să văd urma palmei lui Bobby pe fața mea câteva ore mai târziu.

Bobby m-a dus la mașina care ne aștepta. I-am văzut pe băieții din sufragerie aliniați la perete. Toți țineau capul plecat. La secția de poliție, Bobby m-a dus prin ușa din spate. Billy, sergentul meu, m-a întâmpinat la raport. Era îmbrăcat în niște blugi uzați și era încălțat cu niște adidași albi Reebok. Părul lui castaniu ciufulit avea neapărat nevoie de un pieptăn. Când lua parte la misiuni sub acoperire de prindere a unor traficanți

de droguri, îi spuneam Charles Manson, din cauza părului lui lung și a bărbii stufoase.

– Ești bine? Ești în regulă?

Am dat din cap a încuviințare. Timp de o oră ne-am ocupat de achiziția făcută. S-a dovedit a fi o mare lovitură pentru noi. Am dat peste niște informatori și am aflat sursa *Super High* din partea hispanică a Harlemului. Totodată, am destructurat gruparea de traficanți de droguri condusă de Kit Kat. După informare, Billy m-a dus într-o celulă unde îi țineau și pe ceilalți.

– Dobitocul ăsta are mandat, zise el.

Mandatul fals era din alt oraș.

– M-am ocupat eu de rahatul ăsta, am zis eu, ținându-i isonul.

– Te-ai ocupat pe naiba, zise Billy. Scrie aici. Pe tine te vor.

Un adjunct al șerifului m-a escortat afară din celulă. Odată ce nu ne mai puteau vedea, mi-au scos cătușele.

– Doar pentru că mă duc acasă, asta nu înseamnă că nu o să pontez ore suplimentare, am zis eu.

Billy mi-a făcut cu mâna în timp ce intra înapoi în sediul secției de poliție.

– O să le primești. Acum, odihnește-te, zise Billy. Mâine-dimineață trebuie să cumperi drogurile alea.